

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)
4 iunie st. v.
16 iunie st. n.

Ese în fiecare duminică.
Redacțiunea :
Strada principală 375 a.

Nr. 23.

ANUL XXV.
1889.

Prețul pe un an 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
de an 2 fl. 70 cr.
Pentru România pe an 25 lei

Luna și nóptea.

Luna.

Nópte, tu ești sclava négră a veciei, — érá eu
Sânt regină. — De pe tronul întunericului teu,
Revérs valuri de lumină; ș-un popor întreg de stele
Furnică 'n razele mele.

Fără mine, neșciută, vecinic ai fi pribegit,
Ca un ghem de întuneric dat de-a dura 'n nesfârșit,
Umilită, plăcă-ți fruntea și 'naintea mea te 'nchină,
Nópte, sânt a ta regină.

Nóptea.

Lună, tu ești sclava albă, fulg ursit în veci să mérgă,
Eu, mai veche decât vremea, și decât lumea mai largă,
Neclintită-s, și nici cuget că 'n cuprinsul țerei mele
Furnică popor de stele.

Și de n'aș fi eu să 'mbrohod fața ta 'n ștergar cernit,
Dacă n'aș fi 'ntunecosă, tu în veci n'ai fi lucit.
În genunchi dar, a mea pólă plăcă-te a-mi sărută,
Lună, sânt regina ta!

Al. Vlahuță.

Cértă pentru nimica.

— Comedie într'un act. —

(Urmare.)

Scena VIII.

Iorgu. (Singur. Vré să între după Smaranda, dar gă-
sește ușa încuiată.)

Așá, Smarando dragă?.. Ți s'a urít cu mine?..
Nu vrei mai mult în ochii-ți să me zărești?.. Pré
bine...

(Luându-și repede paltonul și pălăria.)

Ai vré să me veți încă, dar... nu me vei vedé!
(Cu ironie.)

Adio dar, Smarandă!.. Adio, scumpa mea!..
(Ese prin fund agitat.)

Scena IX.

Smaranda și Catrina.

Smaranda. (Intrând repede.)

Ce ved?.. S'a dus?.. O, Dómne!.. Catrino, hei!
Catrino...

Catrina. (Eșind din stânga.)

Aud, cucónă dragă. Ce poruncești?..

Smaranda.

Dar vino

Mai repede odată!

Catrina.

Ei, ce s'a întâmplat?..

Smaranda.

Me 'ntrebi?.. Nu veți?..

Catrina.

Ce?..

Smaranda.

Iorgu...

Catrina.

Cuconu?..

Smaranda.

A plecat

De-acasă cu mânie!.. Of! câtă suferință!..

Catrina.

Să plece-acum spre ȕiuă?.. Aș! Nu e cu puțință!

Smaranda.

Ce?.. N'ai băgat de sémă, de ciudă cum ferbea?
'Ai vré să me veți încă, dar nu me vei vedé!
Audi?.. acestea vorbe le-a ȕis eșind din casă!..

Catrina.

Și l'ați lăsat să plece?..

Smaranda.

Pe când intrai, plecose;

Eram coala 'n odae...

Catrina.

Vedeți, drăguța mea,

Să fiți așá de aspră cu el nu trebuieá.

Smaranda.

Am fost pré supérată, și... l'am primit cam rece.

Ei bine, pentru asta el trebuieá să plece? —

O, Dómne! sânt pierdută!.. Ce este de făcut?..

Catrina.

De! șciú și eu?..

Smaranda.

Alérgă chiar în acest minut

Pe urma lui și-l chiamă să vie-acasă 'ndată;

Il rog să vie, spune-i, căci... nu sânt supérată.

Așá să-i spui, Catrino! M'ai înțeles?..

Catrina.

O, da!

Me duc, cucună dragă. Curaj! Nu desperă!
Am să-l ajung, și până nu va veni cu mine,
Eu nu me las de densusul cu nici un preț...

Smaranda.

Dar eși odată! du-te!...

Catrina.

Ei, etă-me că sbor.

(Ese pe ușa din fund.)

Pré bine.

Scena X.

Smaranda. (Singulară.)

Ah ce cumplită noapte! Ce chin ingrozitor!...
Audi minune rară! Audi tu nebulie!...
Să plece-acum spre diuă de-acasă cu mânie!...
Am fost, ce-i drept, cam aspră; dar... sînt de vină eu?
De ce me supărase?.. Eram în dreptul meu!
N'ar fi putut și densusul să fie cu răbdare?
S'aștepte ca să-mi trecă întei de supărare,
Și toate erau bine!... Acuma mi-a trecut:
De ce nu-i lângă mine să-l strîng și să-l sărut?
(Plimbându-se prin odaie.)

S'a dus... Răbdare inse!.. *Catrina* îl va face
Pe loc să se întorcă. — Deci să-l aștept în pace...
Când va sosi acuma, mai bine-am să-l primesc.
El va fi trist, de sigur; — ér eu... am să-i zimbesc.
(După o mică pauză.)

Of! Dar veni-va ore?... Aș vré să am răbdare,
Și nu pot... Tot minutul o vecinicie-mi pare...
Acum, când totul dorme, să plece supărat...
E pré mult!.. La acésta eu nu m'am așteptat.
Eu am cređut că ține mai mult Iorgu la mine...
De ce ore 'n picioare nu m'a strivit, mai bine
Să mor, decât să plece așa cum a plecat,
Decât să simț durerea ce-o simț!.. El m'a lăsat
Cu-atăta ușurință!.. Ce-i pasă lui de mine?...
Ah, unde s'a dus ore?... A dat de el în fine?...
O Dómne, Dómne sfinte! Când ea nu l'ar găsi,
Și când de-acasă densusul o noapte ar lipsi,
O noapte, — o di 'ntregă, séu și mai multe, póte!..
Satan e tréz... În cale te miri pe cine-i scóte!
Femei, ce fac cu ochiul, ađi câte se găsesc!..
Ah! gândurile-acestea me fac să 'nebulnesc!

(Liniștindu-se puțin.)

A mea e vina... Iorgu când mi-a cerut iertare,
Recunoscînd greșéla-și, dând probe de 'ndreptare:
N'a fost de-ajuns atăta?... De ce nu mi-am călcat
Pe inimă atuncea? de ce nu l'am iertat?
Acum ar fi acasă. Veđi, ura naște ură.
De ce n'am știut ore să-mi pun lăcat pe gură?
Cu binele mai lesne-i un om de indreptat.
De-l iai cu reu 'ndată, din bun îl faci stricat.
Dar ce-a pățit *Catrina*? De ce 'ntărdie ore?...
Of! nu me lăsă Dómne! Ai milă și 'ndurare!

(Cade obosită pe o canapea.)

Scena XI.

Smaranda și Catrina.

Smaranda. (Vedînd pe *Catrina*, se scólă repede.)
Ei, ce veste, *Catrino*?

Catrina. (Tremurând de frig.)

Uf! etă c'am sosit.

Ce viscol e afară! Ce ger afurisit!..

Smaranda.

Dar Iorgu, spune-mi unde-i? Găsitul-l'ai indată?
Ací este și densusul?... De ce nu se arată?..

Catrina.

Eșind pe stradă-afară, privii în lung și lat,
În dreapta și în stînga cu grabă-am alergat...

Smaranda.

Și-ai dat de el?... vorbeșce!

Catrina.

M'am dus până 'n piață,
Și pe la cafenele, hoteluri... Tótă-s ghiată!
Afară suflă, ninge...

Smaranda.

Ei bine, și 'n sfêrșit?..

Catrina.

Hoteluri, cafenele, pe toate le-am găsit
Închise. Ér pe uliți și prin piața mare,
Ca 'n palmă, nici un suflet; de fel, nici o mișcare.

Smaranda.

Și Iorgu?... Ah! vorbeșce!.. nu veđi că stau pe foc?

Catrina.

Îmi pare reu, cucună... nu l'am zărit de loc.

Smaranda.

De loc!

Catrina.

Așa de iute din ochii-mi să dispară
Cum a putut, șteu, nu șciu...

Smaranda.

Of! sórtă mult amară!

(Cade plângînd pe o canapea.)

Catrina. (În parte.)

Poftim! Biéta cucună! Mi-e milă șteu de ea...
Cum plînge de cu jale!.. E bine, nu șciea,
Că arma cea mai tare, cu care o soție
P'al ei soț imblîndeșce, nu-i apriga mânie,
Ci dragostea, blîndeța?..

(Ștergîndu-se la ochi.)

Sêrmanu Ghiță-al meu!

Pe când eră 'n vieță, — ah! ierte-l Dșeu! —
De câte ori și densusul veniá în ȓori acasă!
Eu îl fáceam să cređă, că mie nici că-mi pasă.
Me supéram, nu-i vorbă, dar... nu i-o arátam,
Că-ășă-mi părea de bine cu el când me aflam!

Smaranda. (Sculându-se repede.)

Catrino!

Catrina. (Tresărind.)

Ei?..

Smaranda.

Ascultă!.. Să mergem împreună!

Catrina.

Cum? unde?

Smaranda.

Voi să-l aflu. Urméză-me, fii bună.

Catrina.

Dar... n'am fost chiar acuma? Nu credeți ce v'am spus?..

Smaranda.

Cam dau cu socotéla în ce loc s'o fi dus.

Catrina.

Ce fel? Șciți unde este?..

Smaranda.

Nu șciu de bine samă;

Am inse-o bănuielă... Esistă-aici o damă,
Pe care el, ca june, șciu bine că-o iubiá...

(În parte.)

E vedúvă, frumósă... mai șcii?... n'o fi la ea?..

Catrina. (In parte.)

Ce-aud? .. Altă drăcie! .. Cucóna îl cam teme!

Smaranda. (Tare.)

Să mergem!

Catrina.

A! cucónă! Acum pe asta vreme?

De-ați ști ce vânt afară, ce ger îngrozitor!

Smaranda.

Ei, și? Voesc să-l aflu, de-aș ști că am să mor!

Catrina.

Dar ce va dice lumea? Gândiți-ve mai bine!

Voți ca să ve faceți de ris și de rușine?

Smaranda.

Ce-mi pasă-acum de lume? .. Să dică ce-o pofti!

Catrina.

Veți alergă de gēba... Și chiar când l'ați găsi:

O să-l chemați acasă? .. Veniți-ve in fire! ..

De ce față de dēnsul atata umil'ie? ..

Bărbații-atât așteptă, să fie 'ncredințați,

Că pân' la nebunie de noi sūnt adorați:

Și-apoi să-i veți pe urmă cum in a lor mândrie,

De lacrămile noastre nici că mai vor să șcie! ..

Acum, când totul dōrme, pe strade s'alergați? ..

Ah! Nu-i mai bine ore ca să v'astēperați?

Și să vedeți la diuă cum, fără 'ntārdiee,

El singur o să vie iertare a ve cere! ..

Smaranda.

Destul, Catrino! Lesne-i din gură a vorbi,

Când inima nu simte... In locu-mi când ai fi,

Ai face dōră altfel? n'ai face tot ca mine? ..

Să mergem! n'am răbdare!

Catrina.

Dar ...

Smaranda.

Nu 'nțelegi? ..

Catrina.

Ei bine,

Sūnt gata, cuconiță, sūnt gata; ve 'nsoțesc.

Smaranda.

Mai iute! Nu me face s'aștept, că 'nnebunesc!

(Imbrăcând haine de ernală, plecă amēndoue spre ușa din fund. Se aude șgomot de pași afară.)

Catrina. (Oprind pe Smaranda.)

Dar ce-aud? .. Stați cucónă! .. Nu-l auțiți? .. El vine!

Smaranda.

Ce spui? .. (Ascultând.) Da ... Pași la scară ... Să se fi 'ntors? ..

Catrina.

Veți bine.

(Amēndoue își lapedă cu iutelă hainele de ernală.)

Smaranda. (Indreptându-se spre ușa iatacului.)

Remăi ... Eu intru-aicea.

(Smaranda intră in iatac. Catarina remăne pe scenă.)

(Incheierea va urmă.)

P. Dulfu.

Unei copile.

— După Alfred de Musset. —

Gumosa mea, când nōptea vine

Cu licăriri și șopte dulci,

Și numa tă, zimbînd, îți spune

Că este o'ra să te culci;

Când dup'o rugăciune mută,
Te uiți sfiosă pe subt pat,
Apoi, suflând in lumina,
Simți somnul că te-a 'mpovărat;

Ce visuri trec prin a ta minte,
Atuncea, -- aș dori să știu.
La cine te gāndești tu ore,
Când cursul nopței e tārdu?

Gāndești la trista eroină
Din cele ideale cărți,
Séu pōte îți zidești castele
Prin cine șcie care părți?

Gāndești la valsurile ritmici
Ce le iubești cu-atāta foc,
Pe cānd alătura de-un tiner,
Tu joci, cuprinsă de mijloc?

Gāndești la rochiile tale,
Pe care singură le faci?
Gāndești cum o să fii de mândră
Și cum ori-cărui o să placi?

Gāndești la dulcile bilete
Ce îți le scrie vr'un amic?
Or pōte te gāndești la mine? ..
Séu, cine șcie, ... la nimic!

Traian Demetrescu.

O intēmplare simplă.

— Novellă. —

(Incheiare.)

Me simțesc mult onorată prin propunerea d-tale, d-le baron și cunoscēndu-ți caracterul și frima de mult, — sūnt convinsă, că alăturarea cu d-ta mi-ar fi mai bine asigurat viitorul fiicei mele. Inse decă nu ți-o promit, iertă-me, pentru că de inima și mâna ei ea singură dispune; încă ați îi voi spune dorința d-tale, și mănăe diminētă vei auți respunsul de pe buzele ei.

— Iti mulțămesc dnă, Măne de pe buzele ei imi voi auți dar sentința, — murmură baronul. Ore ce-mi va spune? Nu e figura altuia ascuns in sufletul ei, ș-atunci va respinge amorul meu? Ce voi face eu atunci cu inima mea?

— Spereză, d-le baron; incat știu, încă e liberă inima ei, — îl mângăia vēduva cu un suris trist.

Baronul dișe nōpte bună inspectoresei, apoi se retrase in odaia destinată pentru el. Inse in loc să se fi culcat, s'a pus să ședă pe un jeț lângă soba caldă, și privind in flacările roșietice incepū să mediteze despre viitorul lui, care și-l inchipui atāt de strălucit cu frumoșă Anetta. Mult timp a ședut vi-sând cu ochii deschiși, despre fericire și amor și abiă cātră diuă s'a culcat să dōrmă puțin.

Vēduva după ce se convinsē că tōte sūnt in ordine, că n'a remas deschisă vr'o ușă séu ferēstră, se grăbi in odaia Anettei. Ea ședea la mēsa-i de scris, aplecată spre o carte, scriind repede in ea, — cu fața și ochii aprinși. Apropierea mamei nici n'a observat-o numai cānd aceea neteșindu-i pērul bogat și mōle, se aplecă la ea intrebānd-o: Ancă nu te-ai culcat scumpa mea?

Tresărind se aredică Anetta inchidēndu-și cartea și respunde: Am mai conversat nițel cu diarul meu.

— Și ore despre cine?

În loc de răspuns, copila luă mâinile mamei și le acoperi cu multe sărutări. Mama o privi lung, c'un suris ferice, care numai atunci lumină fața ei când vedea izbucnind din inima copiilor ei iubirea față de ea. Apoi aducându-și aminte descopul venirei sale, își îmbrățișă fiica, invitând-o să ședă cu ea pe sofa mică, având a-i spune ceva serios.

— Spune-mi, Anettă dragă, — începui ea, — cum îți convine baronul?

Anetta se cutremură, dar totuși izbuti să răspundă liniștit: Iertă-mă mamă dulce, dar încă nici nu m'am uitat bine la el, cu atât mai puțin m'am gândit la persoana lui.

— Nepăsătoare ce ești, — dișe veduva neteșindu-i fața, — el e cu mult mai atent față de tine. Te-a privit mult și mi-a spus că l'ai cucerit.

— Ce surprindere! exclamă Anetta — să-ți spun, iubită mamă, el singur e vina că nu m'am uitat la el, căci îmi părea că ochii lui me ard — nesuferibil.

— Ah cum poți spune, Anettă dragă, că ochii lui mari negri, cu expresiunea lor nobilă, sunt nesuferiți? — o dojenia mama.

— Iertă-mă mamă, poți că ochii lui sunt frumoși pentru cine-l are 'n drag, seu simpatizează cu el.

— Și ție nu ți-i simpatice? Seu nu ți-ar deveni simpatice, decă te-ai ocupa mai mult de el? — o mai întrebă mama cu iubire.

— Nu te înțeleg, mamă dulce, pentru ce do-rești să me ocup de el? Ce trebuință are avutul și nobilul baron de simpatia unei fete sărace și simple?

— Și decă el totuși simte lipsa simpatiei tale! — continuă mama. — Apoi a dause: Să-ți spun adevărul: el te iubește și ar dori să-i primești inima cu amorul ei, ca să te fericescă. Pentru aceea do-rece să simțești simpatie față de el, că ți-a cerut mâna, ca să te aredice pe tine, orfana fără avere — la sine. Pe mâne dimineță așteptă el răspunsul teu. Până atunci consulteză-ți inima și decă simțești că ai fi în stare să-l iubești, primește-l — căci sunt convinsă că te-ar fericii cu inima lui bună și onestă. Și decă te-aș vedé pe tine fericită, m'aș împacă și eu cu sôr-tea mea amară mai îngrabă. Dar decă simțești, că prin această legătură ai deveni nefericită, spune-mi sincer, îți dau voia liberă să decii asupra sorții tale. Eu, mama ta iubitore, numai un sfat îți dau, că decă ai avé niște iluziuni trecătore, să nu jertfești pentru acele viitorul teu și al nostru.

Ochii Anettei se umplură de lacrimi; aplecându-ș capul pe sinul mamei, cu inimă suferindă o ascultă, și când ea tăcu, răspunse cu voce vibrătore: Voi încercă, mamă scumpă, să-l iubesc pentru voia ta.

— Nu, scumpa mea! nu pentru mine, numai pentru viitorul teu fericit încercă să-l iubești, căci cu răspunsul teu ori ce viitor desperat ne-ar așteptă, jertfa dela tine nu o pot primi. Inse eu sper, că decă vei cunoșce mai bine inima și sufletul lui, îl vei puté iubi — și pe lângă aceste el e încă bărbat frumos, elegant și sănetos, demn în totă privința de simpatie și iubire. Seu dora inima ta e deja ocupată de alt cineva? Spune sincer mamei tale care numai fericirea ta o doreșce, — și se aplecă să cetescă adevărul din ochii fiicei sale.

Anetta în acest minut se aredica repede, cuprinse gâtul mamei, și închise gura ei cu sărutări, șoptindu-i: Îl voi iubi.

Și mama iubitore n'a mai avut putere să ispitescă tainele fiicei sale; o neteși și o sărută cu drag; apoi dicându-i nôpte bună, intră în odaia laterală unde copiii mai mici dormiau somnul fericit copulăresc; sărutându-i mai odată pe ambii, prin cursul lacrimilor, își sfârși rugăciunea de séră, și cu suflet ușorat se culcă.

Anetta sërmana abia avu putere să aștepte eșirea mamei, apoi cădu în genunchi naintea icônei Maicei Domnului și stringându-și mâinile pe pept, își dișe: »Oh! inimă, tu ai simțit periclul amenințator!« Și erupse într'un plâns amar. După ce se scursëră lacrimile durerii, se rugă mult timp de ajutorul Maicei Précurate, spre a rumpe din adâncul sufletului și inimei fața dulce a celuiialalt. Simția ea pré bine, că trebuie să aducă acesta jertfă lără șcirea mamei, pentru că respingend mâna și inima baronului, dela cine avea să aștepte ajutor pentru viitorul fraților ei?!

Idealul ei e un june sărac, carele încă cu anii are a se luptă, până să-și câștige vr'o poziție. Oh decă ar sta singură, nu s'ar cugetă mult, l'ar așteptă cu pacientă or cât, inse ea nu pôte considera numai fericirea ei, ea are datoria să ajute, să îmbunătățescă sôrtea mamei și a fraților ei. Va primi mâna baronului, și-i va fi recunoscătore pentru totdeuna, căci a scăpat de miserie pe iubiții ei. Își va vedé mama mângaiată. frații indestuliți — și asta va fi fericirea ei. Când s'a socotit bine ce are de făcut, se scolă, se apropia mehaniceșce de mēsa ei de scris, scōse o flōre vesteșită, o fotografie și o epistolă cu mirosul de vioare; nu mai avu curagiu să o cetescă, i eră frică, să nu-și pērdă taria d'a face ceea ce a hotărît. Ce bine e că n'a răspuns la epistola lui, în care își descopere simțemintele pentru ea; dora atunci nu ar mai avé putere să abdică, și să se jertfescă. Le acoperi tōte trei obiectele cu sărutările ei calde, și le udă cu lacrimile din nou pornite, se apropia de sobă și aruncă în flacările-i roșii, mai întei flōrea, apoi epistola și 'n urmă fotografia. Ce grea a fost despărțirea dela chipul lui iubit, dar nu-l mai putea ținé, căci atunci nu-l putea uită în veci. Cu mâinile încru-cișate, cu sufletul înmărmurit privi cum s'a mistuit sfântul ei amor, remânend din ea numai cenușă. Mai merse odată la mēsa ei de scris, luă diarul, rupse vr'o câteva foi cari erau martori amorului ei, le aruncă și acele în foc, și incuia cãrticica în puilul mesei, cu hotărîrea că nu va scrie mai mult în ea până nu va fi mai fericită, să nu tradeze nici odată nemica suferințele ei. Așă, acum s'a sfērșit tōte, nu va șci nime de secretul ei și va cruță pe dulcea ei mamă de grigile vieții; cu ce preț? ea nici odată nu va șci. Și va nisui să apară fericită, ca să vedă și pe a asemenea, să nu le trecă prin minte, că 'n inima ei ascunde mormentul atator iluziuni dulci, a primului amor, atât de curat și sfânt! Acum pôte și ea să-și caute odihna în patul ei mōle, ca să-și adune puterile sufletești pentru ziua de mâne.

Stînse lampa, cu cugetul la fiitorul ei soț, cercă să adormă, dar zădarnic, tot chipul celuiialalt îl vedea. Îl zăria naintea ei, cum l'a vēđut prima dată. Acolo stătea el improptit de un stejar în umbra pădurei, fața lui interesantă eră întorsă cãtră ea, și ochii lui atrăgători o priviau mult, și cât de bine îi cădeau acele priviri! Eră și el arangiatorul petrecerei de vēră, unde ea primadată a fost condusă, nu l'a vēđut dansând încă cu nime, acum se apropie de ea, se recomandă, și cere primul dans. Îl dă bucuos. Și ôre decă le-ar fi cerut tōte, nu le-ar fi dansat bucuos tōte cu el? A dansat mult cu el, și când a trebuit să mērgă acasă, îi părea atât de reu, căci ș-a petrecut atât de bine cu el. A și pus de suvenire vr'o câteva floricele, pe cari el le-a cules pe sēma ei din pădure.

Odată, când bolia tatăl ei, dēnsul i-a cercetat; părinții l'au primit bucuos, și ea nu va uită nici odată atenția lui.

Și l'a mai vēđut odată, la înmormentarea tată-lu' ei, cu umbra tristeței pe frunte, cu ochii plini de

ÐINA CODRILOR.

lacremi; Pa vădută că simte cu ea, și asta i-a fost mare mângăiere în desperarea ei; cuvintele-i de condolință așa bine cădută inimii suferinde, încât și acum sună în urechile ei.

După aceea sosi epistola în care i declară amorul și o rugă că decă simte simpatie pentru el, să-l aștepte; tot-odată îi trimise fotografia, să nu-l uite până se va întorče, — căci plăcă a-ș continuă studiile. Și decă le va sfărși și-ș va ocupa vr'o poziție, va vini după ea. De aceea o rugă să-i răspundă cel puțin un singur cuvânt de incurgiare.

Și acum tôte s'au nimicit. Asta e scurta istorie amorului ei prim. Și ea își ascunse fața în perinele moi și plângea amar, până ce somnului i se făcū milă de ea și-i închise ochii umeđi și o legănă în brațele-i binefăcătore.

Razele vesele ale aurorei strălucite se furișară prin perdelele ferestrei albe de dantele, până la patul Anettei; și până atunci se desmerdară cu pěrul ei môle și-i sărutau fața curată ca roua dimineței de mai, până ce se deschiseră ochii-i mari. Se sculă repede, își făcū toilletta simplă, curăți odaia ei și se grăbi în prânditor. Baronul și mama ei erau acolo, dicându-le bună dimineța, se rugă de iertare de mai-că-sa, că s'a sculat ađi mai târđiu ca altadată.

— Döră pré mult a trebuit să stai pe gânduri aseră, domnișöră și pentru aceea ai adurmit mai târđiu, — observă baronul.

Anetta inroși confusă.

După dejun vėduva eși să-și arangeze lucrurile casnice, copiii mai mici merșeră în odaia lor, Anetta și baronul remaseră singuri. Anetta impatură servietele și le punea la loc, baronul se delectă în ea; tăcură ambii un minut.

În urmă el se apropiă de ea și-i prinse mâna, șoptindu-i:

— Anettă, adorata mea, aștept sentința; mörtea séu vięta mea depinde dela hotărėirea dtale. Nu-ți întorče fața, ci uită-te cu încredere la mine; döră nu sânt atât de antipatic ca să nu merit atata. Decă-mi vei cunoșce și înțelege inima pe deplin, sper că vei simți pentru mine simpatie.

Cu capul aplecat, palidă și tremurândă, îl ascultă ea. Sufletu-i bolnav auđiă cu plăcere vocea môle și lină, care cerea și nu pretindea.

Mângăiată și 'ncurgiată, își redică ochii și privi în fața lui; și o surprinse fața lui cu frumuseța-ibărbătescă și cu ochii-i mari negri din cari strălucia atata noblėtă sufletescă și iubire adăncă. Iși închise ochii, fața-i inroși, nu rosti nici un cuvânt, numai capul și-l inclină pepeptul lui. Și el neputėndu-și stăpăni mai mult simțemintele, o strınse la inima-i care palpită cu bucurie și-i acoperi fața cu nenumėrate sărutări, șoptindu-i cuvinte de dulce dragoste.

Și Anetta se supuse liniștită amorului baronului, îl lăsă să-i tragă pe deget un inel, după care el o luă de braț și o'conduse la mamă-sa.

Vėduva când înțelese ce s'a întėmplat, erupse în lacrimi și o imbrătoșă; Anetta plângea încet cu ea. Mama vėrsă lacremile bucuriei, ér fiica lacremile abdicerei. Mirele éră asemenea emoționat, și când mama puse mâna Anettei în a lui, binecuvėntând pe ambii, — ambii îi sărutară mâna cu foc.

Curėnd se lăți vestea logodnei; unii o primiră cu invidie, alții cu bucurie; numai sufletul unui june se umplū de durere, căci acėsta veste nimici speranțele inimii lui.

Mirele fericit decise điua cununiei; cât de curėnd să aibă întreaga fericire, care atât de mult a întârđiat pentru el. Sosi și điua aceea; biserica mică a satului éră illuminată și pregătită de nuntă. Acolo

sta naintea altarului mirėsa jună cu capul aplecat, atât éră de frumósă cu cununa de mirt și cu vėlul alb, carele cădea jos pe umeri dealungul rochiei cu cödă lungă, albă de moirė antic. Atât de frumósă éră în podoba de mirėsă ca un ánger coborít din cer. Lângă ea sta elegantul mire cu fața lui fericită, de o parte stau doi amici ai baronului, — martorii cununiei.

Preotul își ocupă locul și ceremonia nunții se începū, și când termină binecuvėntând părechea nouă, prin biserica tăcută se auđi un suspin. N'a fost nime atent, numai inima miresei tresări. Inse nu avū curgiu a se uită în pregiur.

Terminându-se, primi brațul soțului și se lăsă conduse afară din biserică; cu pași nesiguri ajuse la trăsura. Mai privi odată Anetta la ușa bisericei, și pe prag chiar atunci trecea un june trist, uitându-se după ea. Ochii li s'au întėlnit pe un moment și ambii înțeleseră durerea și abdicerea reciproc. Căii porniră și mirėsă cu ochii închiși și cu sufletul obosit, căđū pe perina de catifea a trásurei. Mirele cu gingășie o imbrătoșă sărutându-i ochii ei închiși, șoptindu-i cu vocea lui lină cuvinte de incurgiare — și vorbindu-i despre iubirea lui nemărginită.

Pe când ajunseră la casa părințescă, sėrmana mirėsă își adună puterile intru atât, că a suris mamei dulce, care o primi cu lacrimi de bucurie. Iș depuse haina de mirėsă, luând o haină negră de călėtorie și peste o oră plecară 'n călėtorie de nuntă.

După ce trecură câteva đile, vėduva cu copiii ei se mutară în castelul baronului, unde îi așteptă locuința lor și un profesor carele a fost angagiat pentru creșcerea copiilor. Baronul se gândia de tôte. Apoi s'a rentors și părechia nouă.

Sborăți dar rėndunele drăgălașe cătră castelul vechiu și măreț, acolo veți află cunoscuți vechi. Cred că se vor imbucurá de sosirea vóstră și cu plăcere vor da loc pentru cuibul vostru môle.

Georgina Fekete-Missici.

Viorele.

Singurateci floricele,
De ce tot ve legănați,
Pe colnice, pe vălcele
Și vásduhul parfumați?

Spuneți, ce șoptiți spre séră,
La zefirii trecători,
Carii, mândra primăveră
Pórtă 'n car pe dalbe flori?

Ce v'agită, ce ve dóre,
De adesea tresăriți
Și cătați mereu la sóre...
Ore și voi să iubiți?

Sunteți lacrimi vėrsate
De ființe care sânt
Părăsitate, apăsate,
De grea sórtă pe pămėnt?

Sėu cereșci impėrătese
Ce de Pașce și Florii
Creatorul ve trimise
Invierei mărturii?!

Convorbiri archeologice.

— Cu privire la Români. —

Scim pré bine in ce stare se află studiile și cercetările archeologice la noi Români, atât la cei din Austria, cât și la cei din România. De noi nu vorbim, căci se știe, că nu putem întinde activitatea noastră culturală atât departe, ca să ne interesăm și de științe adevărate, avem a ne îngriji pentru altă ceva. Dar mirare e, că frații din România au ramas inapoia chiar a noastră. Ei au, ce-i drept, un muzeu național, dotat foarte bine de cătră stat, cu un director bine salariat in frunte, dară numai atâta. Pentru conservarea anticităților din țeră ei n'au făcut nici atâta cât noi din Austria. Ei conservă foarte bine anticitățile, ce li se trimet gratuit de prin țeră la București. Dară numai atâta. De notarea și adunarea anticităților mici, pe cari le găseșc pe și ce merge, țeranii la țeră seu orașenii din diferitele orașe ale întregii Români, ei nu s'au gândit încă. Și numărul lor întrece cu mult suma de anticități adunate in muzeul din București. Lucrurile vechi, ce le găseșce țeranul dela țeră la arat, săpat, prășit, cari au câte odată o valoare foarte mare istorică, le strică el chiar la aflare seu le aruncă ca de nimică seu le vinde la anticarii jidani, cari dintr'o vreme au apucat in România și negoțul acesta, croindu-și cu el o poziție materială bună, cum se știe pré bine. Și aceste lucruri adunate intr'un loc ar avé o valoare istorică mare, care acú încă nu se pôte de judeca. Să presupunem numai, că intr'un an se găseșc in fiecare sat din România numai 4 anticități de cătră țerani, cari din totă România strânse la un loc ar da o sumă foarte mare de anticități. Să luăm deci 10 ani cu astă sumă la un loc și am vedé, că s'ar adună un material archeologic pentru studiu, cu care s'ar puté resolvá nu o chestiă științifică, care până acú ne apare ca o enigmă. De aceste aflări archeologice ale țeranilor nu se intereséză in România nimenea, afară de câțiva anticari jidani și câțiva archeologi, cari le cumpéră cu sume mari dela dênșii. Celelalte lucruri se strică de țerani seu se aruncă ca lucruri fără nici o valoare.

Cei mai mulți din public privesc lucrurile aste vechi scóse de lucrători la arat, prășit și săpat ca nimicuri, fără nici un interes științific și pe mulți insuflă vederea lor cu idea, că-i o copilărie nespūsă de a adună hârburile, ferăriele și monetele, ce le scot acești lucrători la lucru afară din pământ. Numai când îi lucrul de aur seu de ergint, atunci ar avé el oșeși-care valoare din cauza metalelor acestora. Dară contră astfel de cugete și esplicări trebuie să ne declarăm și să manifestăm, că posedem interesul pentru vremile trecute, din cari datéză lucrurile acestea. Și viața omenescă din zilele de astăzi nu se distinge in nimică de vremile trecute. Și acú ca și atunci avem lucruri de mare valoare și de interes secundar. Și viața noastră de astăzi aședă pe nevédute pe pământ o pătură de țernă peste păturele din vremuri trecute, și după mai multe secole va fi o pătură destul de grosă de țerină din viața noastră, care va cuprinde in lăuntru seu obiectele și uneltele noastre. Nu pe un loc al orașelor de astăzi vor găsi urmașii numai prundiș seu țernă nășipósă, in care plugul va brăsdá și va scóte la ivélă lucruri de nimică, niște ferării, hârburi, monete șterse, pe cari pôte ignorantul le va strică cu dispreț cu piciorul seu cu sapa seu că le va aruncá intr'o parte ca fără nici o valoare. Și aceste lucruri ne-au fost atât de scumpe și prețioșe. Erau niște vase frumoșe din fabricele cele mai renumite ale Europei, in cari lucrau

cea mai mare tineța, cum și alte obiecte de mare valoare, din cari au ramas numai frânturi și cari róse de cotlélă cum și de țernă au cam aceeași infățisare ca obiectele, ce le scot țeranii la lucru din pământ și pe cari după ce le muștră in mână, le strică seu le aruncă ca de nimică intr'o parte. Ce desgust ne-ar preocupá, decât am ști atunci, că obiectele noastre cele mai trebuincioșe și mai frumoșe sânt privite ca niște lucruri de nimică, adecă că totă viața noastră a fost o nimică, neînsemnată și pôte și ridicolă, decât am privi numai lumea după mai multe secole, care ar ríde de unul și altul, după cum se întâmplă in ziua de astăzi, care in nerođia lui s'ar încumetá și ar strínge remășițele esistenței mult lăudate și glorioșe din secolul al 19-lea. Și in trecut n'a fost altul.

Tot aceleași fisiognoții se mișcau pe scena țerilor române ca și in timpul de astăzi, pôte și mai remarcabile ca cele de astăzi, și tot aceleași referințe sociale existau ca și in prezent. Ele au dispărut și o pătură subțire de câteva centimetri acopere esistența lor nu mai puțin glorioșă ca a noastră. Unde erá mai nainte viața dezvoltată, acolo-i acú țernă amestecată cu prundiș, peste care se rădică érăș casele și palaturile noastre, spre a fi prin timp ér destruse la prundiș, seu că o acopere érbă verde, peste care brăsdéză Românul, plugul căruia scóte frânturile lucrurilor și uneltelor generațiilor trecute. Unde-i vechia metropolă Sucéva? Acú-i un orașel de categoria din urmă in Austria. Nainte de 400 de ani erá acú totă viața Moldovei concentrată. De geabă asăltau Polonii și Ungurii zidurile ei, ca să o ocupe. In timpul de astăzi nu se găseșce acú nici o casă vechiă, ce ar fi peste o sută de ani. Cu totul case noue s'au rădicat peste pătura de țernă-prundiș aședate in decursul timpului trecut, din care ici colea ca matorii seculari se rădică câte o biserică vechiă românescă cu inscripții slavone seu românesci seu dintr'un prundiș nebătut de ómenii de astăzi vre un părete jumătate stricat dintr'un palat, in care se desfétau strămoșii noștri. In partea resăritenă a orașului Sucéva se rădică și astăzi un colnic acoperit cu un prundiș, din care se rădică încă păreții cu zugrăveli ai palatului domnesc din Sucéva. Până la finea secolului al XVI-lea locuiau in acest palat domnitorii Bucovinei și ai Moldovei, in care sub domnia lui Stefan cel Mare se primiau cu mare pompă solii tuturor statelor din Europa și chiar din Persia. După 320 de ani găsim noi timporanii acú numai acești puținii păreți, jumătate stricați și cu zugrăvelă ștersă și un prundiș, din care pe nevrute și pe neșciute află succedenii de astăzi câte o monetă moldovinescă, polonă seu ungară, seu un hârb dela o vasă odineoră foarte frumos lucrată in vre-un atelier din orașele mari ale Europei, câte un cui, frânturi de ferării ruginite, ale căror destinația acú cu greu o am ghici seu un inel de aur și argint cu marca țerei și inițialele numelui domnitorului seu prințului, princesei moldovineșci, — cari tóte ne-au ramas din viața odinioară splendidă românescă in acest palat. Nimic nu putem ghici din aceste obiecte remase din acel timp, căci sânt pré puțin și cu desgust le impinge visitorul cu piciorul. Așá face unul și așá făceau și cei de mai nainte. De s'ar fi strins tóte la un loc, am puté avé altă închipuire de valoarea lor, cum și de viața din trecut. Prundiș, ce acoperă colnicul, inse nu e subțire ci e o pătură grosă de mai multe metre, pe care nici torențele mari de plóie nu au putut-o spélá, dară nici succedenii a cără cu cără pentru trebuințele gospodăriei.

(Va urmá.)

Dionisiu O. Olinescu.

Scrisore din București.

Conferința dlui Gion. Teatrul Național.

Intre conferințele ce s'au ținut în acești ultimi ani la Ateneu, de sigur că nici una n'a produs atâta șgomot, atâtea discuțiuni, ca aceea a dlui Gion, ținută în luna trecută în prezența MM. LL. regele și regina și a A. S. R. principelui moștenitor.

De o lună de zile, diarele nu au încetat a se rosti asupra cuprinsului conferinței, unele laudând-o, altele criticând-o aspru. Vorba e că mai toate diarele din capitală au scris asupra ei, unele mai multe coloane și în diferite rânduri.

Fiind vorba despre studiul istoriei în școlile noastre, eră natural ca dl Gion să atragă la conferință multă lume. Spunând că modul cum se predă ați în școlile noastre istoria, lasă încă mult de dorit și că nu toți profesorii înțeleg încă importanța acestui studiu, eră și mai natural ca unele persoane — cari s'au simțit atinse — să se supere. Er fiind în multe părți ale conferinței vorbă de cum conferențiarul ar dori să se învețe studiul istoriei, ce trebuie să învățăm în această privință dela germani, francezi și italieni, — nu a fost surprinzător nici aceea, ca celor cari cu ori ce preț și în toate țile să ne luăm după francezi, să nu le placă ceea ce dl Gion a spus despre germani, precum să găsească cusururi și aceia cari sunt pentru »sistema și metoda germană în toate.«

Unde mai iei, că insistând asupra ultimelor evenimente istorice, dl Gion nu a trecut cu vederea, cum nici un iubitor al adevăratului adevăr n'ar trece-o, cestia independenței și regalității României și astfel a vorbit și de rolul ce regele Carol I l'a jucat în istoria noastră contimporană; — ceea ce a făcut pe unii să-l invinovățescă că pré a fost dinastic.

Cum vedeți, unii au amestecat la mijloc și politica.

După părerea mea, și-mi place a crede că nu sânt în minoritate, dl Gion a fost cum trebuie să fie bărbatul de știință nepreocupat de cestiuini politice ori alte considerațiuni lăaturalnice.

D'altfel conferința dlui Gion presintă nu numai un interes literar, ci mai ales este interesantă din punct de vedere pedagogic.

În acest secol când naționalismul pare a fi principiul după care se călăuzesc atât bărbații politici, cât și cei de știință, — totul ce se referră la dezvoltarea simțului național, presintă un deosebit interes. Deci: lecțiunea-model pe care în mijlocul aplauselor unanime a publicului dl Gion a făcut-o asupra celei mai frumoase părți din istoria noastră (M. Vitezul) este un *cuvânt înainte*, un metod pe care au a-l urmă toți acei învățatori cari prin istoria vor să desvolte caracterul, și nu numai să incarce memoria copiilor. Me mir, că tocmai în acest loc, dl Gion a fost mai mult criticat: cel care l'a criticat (în »Lupta«) l'a găsit neserios. Eu îmi permit a observă la acest loc, că dl Gion a fost numai pré cald, cum trebuie să fie un profesor de istoria, seu cel mult a inclinat spre șovinism, dar șovinism care nu te face a te luptă până și peste puterile ce poți avé, dar că te deșteptă acea mândrie ce-l înalță pe român.

Atât despre cuprinsul conferinței.

Cât despre forma ei, stilul în care este scrisă, în privința acésta nici cei mai severi critici nu au putut să găsească vină.

Dvóstre dle redactor cunoșceți stilul bogat, cald și pitoresc al dlui Gion, nu voi insistă deci asupra acestui punct.

Er cititorilor »Familiei« cred că fac mai bine, decât în loc d'a cită părțile, recomand să citescă conferința care a apărut și în broșură.

Noutăți literare, incolo, nu pré avem. Mirare nu e. Trăim într'un seson în care numai literatură nu se face.

Ve voi semnală numai atât, dela Teatrul Național, că în stagiunea viitoare vom avé operă, și că pentru incuragiarea scriitorilor de teatru român, comitetul teatral a pus un premiu de 1500 lei pentru cea mai bună piesă care să-și aibă subiectul din popor.

Ioan Russu.

B o n b ó n e.

Politețea unui învățat.

Un domn merge să vedă un profesor de istoria naturală, și-l găsește gata să esă.

— Póte că ve derangez dle? dișe visitorul.

— Nici de cum, nici de cum!

— Póte că aveți să începeți însemnate lucrări științifice, și visita mea...

— Nu me derangiați cătuș de puțin!.. Aveam să fac câteva studii asupra maimuțelor... (Cu surisul cel mai plăcut.) Ve rog ședeți!

La mesă.

La desert, stăpânul casei întrebă pe unul din invitați:

— Ce diși despre acest vin? El este din recolta mea.

— Îl cunosc indestul de bine.

— A! deja l'ai gustat?

— Da.

— Și unde?

— În salată!

Deosebirea.

Un preot întrebă pe fiul unui avut bancher:

— La spune-mi, ce deosebire este între o acțiune bună și o acțiune rea?

— Acésta este fórte simplu: acțiunile cele bune se urcă, pe când cele rele scad.

Un sergent se întâlnește cu un soldat care nu-l salută.

Sergentul (furios) Măgarule! cine e mai mare din noi doi?

Soldatul: Dvóstre, să trăiți domnule sergent.

Dișina codrilor.

— Veți ilustrațiunea din nr. acesta. —

Codrii își au poesia lor. O poezie mistică acésta, în care se reflecteză întunericul pădurilor, frémétul frunzelor, susurul riurilor, concertul paserilor, vitejia păunașilor de codri și frumusețea dișinelor.

Ceea ce se acopere de întunericul necunoștinței, se infățizează într'un colorit mistic, misticismul produce superștițiuni. Așă s'a născut poesia codrilor.

Cunoșcem toți acésta poezie, căci accentele ei armonioșe ne-au încântat începând din légân și până astăzi. Ea se esprimă prin doine drăgălașe, hori veșele și poezii ca dișine și feți-frumoși.

Ilustrațiunea din numărul acesta infățișează asemenea un tip al acestei poezii, tipul ei cel mai farmecător: ȕina codrilor.

Pictorul a inzebrat-o cu atâte frumuseți adevărate, cu atâte farmeci particulare, câte numai i-a putut inspira fantasia-i aprinsă.

G. M.

Literatură și arte.

Șcrii literare și artistice. *Dl. A. Lazurean* va publica în curând la București în limba română traducerea epopeii »Paradisul pierdut« de Milton. — *Nunta la Români* de dșora Sevastos și Fl. Marian se află sub presă cu chieluella Academiei Române. — În *diarul »La Riforma«*, organul dlui Crispi, care apare la Roma, s'a publicat sub inițialele C. I. N., o interesantă cronică despre Paștile la Români.

Părți alese din istoria Transilvaniei pe două sute de ani din urmă. Sub acest titlu a început dl George Barițiu să publice în propria edițiune și în comisiune la W. Krafft în Sibiu o serie de documente istorice. Volumul I, după introduțiune și câteva schițe biografice cuprinde o lungă serie de evenimente dintre anul 1683 până în prețilele catastrofelor din 1848 și un suplement cu 44 documente. În 50 de côle tipărite format 8° mare; testul cu litere cicero nerărite, notele și documentele cu litere garmond și petit. Prețul unui exemplar legat ușor (broșat) este 4 fl. 50 cr. v. a., legat frumos în pânză 5 fl. v. a. Cu scop de a scôte cel puțin o parte din speșele considerabile avute până acum, a și dat cât mai curând la tipar al II-lea volum din acest op., autorul ș-a rezervat a fiesă un preț numai de 4 fl. 20 cr. inclusive trimiterea franco pentru toți lectorii căți vor binevoi a prenumera la el deadreptul până la 1-a august c. n. După 1 august a. c. cartea va trece în comisiune și se va pute comandă numai la librari cu preț de 4 fl. 50 cr. broșată și 5 fl. legată, inse nefrancată.

Diastică din România. Revista »Fântâna Blandusiei« publicând un articol intitulat »Diastica la noi«, constată cu durere decadența ei și ȕice: După 1870 valoarea presei s'a pierdut mai de tot. Astădi afară de »Monitorul oficial« mai nu avem un ȕiar care să servescă de basă urmașilor noștri pentru formarea istoriei țerei. Un eveniment politic fiecare ȕiar îl descrie seu cu o prē mare patimă, seu cu o prē mare dragoste, nici odată inse după adevărata lui valoare. Cu modul acesta presa noastră, în comparație cu a statelor mari învecinate, ș-a pierdut mai de tot creșēmentul. Cel mai serios ȕiar al nostru îl putem compară cu cel mai slab ȕiar din străinătate. Nu tot așa stă lucrul cu ȕiarele din Ardeal și Bucovina. Ele sânt la adevărata lor chiemare. La noi sânt mai tot atâtea ȕiare câte și partide, care de cele mai multe ori, uită de interesele curat naționale și trec la personalități, folosindu-se de espresionile cele mai necuviincioșe și scornind fel de fel de calomnii, prē degradatōre pentru presă. Cât despre cititorii noștri de ȕiare, putem ȕice, că fōrte puțini sânt care șciu aprecia ceea-ce citesc. De cele mai multe ori află plăcere și desfētare în invențiunile grosolane ce le spun unele ȕiare. Ceea ce contribue la această stare decădută a presei sânt scriitorii care în mare parte tratăză lucrurile cu ușurință și nu țin sēmă de chiemarea mărētă ce o au, pentru desvoltarea cunoșcințelor, de ceea ce este bine, just, nobil și folositor cititorilor în interesul patriei și națiunei.

Pe file de claslov. Sub acest titlu a publicat dl V. A. Urechia, membru al Academiei Române, o bro-

șură estrasă din Analele Academiei, în care comunică niște note istorice. Rolul scōrțelor și a marginelor albe din filele claslovilor în istoria familiei și a țerilor române este cunoscut. Un astfel de claslov i-a cădut în mână dlui Urechia. Pe partea de jos a paginelor acestui claslov cineva a însemnat evenimentele din țēră și anume cele de pela 1788 de sub domnia lui Mavrogheni.

Tipărirea cārților bisericeșci. Bugetul României prevede 20,000 lei pentru retipărirea cārților bisericeșci și diurna membrilor comisiunei de revizuire. De mult se șcie, că acest articol eră un adevărat scandal. Eță cum stă chestiunea. Până acum statul a dat comisiunei de sub privegherea sinodului 117 mii lei lei cu care s'au tipărit câteva cārți bisericeșci. Scopul eră ca cārțile scrise în limba veche bisericeșcă să se scrie în o limbă mai modernă. Ei bine! încă nu s'a mai vėdut caraghioslicul care s'a făcut cu această retipărire sub inspirație nu mai șciu și ce fel de popi pedanți și ridiculi; cārțile tipărite au o limbă imposibilă, un fel de jargon latinesco-italienesc imposibil de înțeles nu numai de popor, dar chiar de ómeni culți. Sânt cuvinte și frase ce nu pot esista în nici o limbă din lume. »Lupta« aduce ca exemplu nostim: »Ceaslovul« este tradus »orologiu« în loc de »orariu« seu »cartea orelor.« Comisiunea camerei citind fragmente din cārțile tipărite, a avut pe de o parte momente de o mare veselie, er pe de alta a fost indignată de atăta stupiditate, adaogă »Lupta.« De altă parte, ceea ce priveșce partea financiară, lucrul stă și mai reu. Comisiunea acestor cārți nu a dat până acum nici o sēmă de sumele întrebuintate, ea a vėndut multe cārți, inse banii incasați nu se șcie ce au devenit. Aceste motive au făcut pe comisiune a suprimă subvenția de 20,000 lei, de a obligă pe ministru să facă o anchetă și de a ordonă ca cārțile cu limba barbară și ridiculă să nu mai fie vėndute, constituind un adevărat scandal limbistic.

ȕiar nou. *România viitoare* organ socialist a reapărut în Brăila sub redacțiunea dlui Th. C. Rănescu. Ese odată pe sēptēmână.

Teatru și musică.

Șcrii teatrale și musicale. *Tenorul Gr. Gabriellescu*, unul din cei ce au trebuit să-și părăsescă patria, a cāntat trei stagiuni la »Scala« din Milano, o stagiune în America, alta la teatrul »Carlo Felice« din Genova și acum pentru a patra oră e angajat la Scala. De ce nu la București? — *Dna Aristita Romanescu și dl Gr. Manolescu*, artiștii Teatrului Național din București, jōcă actualmintē în Brăila. — *Dșora Lucreția Ștefănescu*, una din distinsele eleve ale conservatorului din București, plēcă ȕilele acestea la Milano, spre a-ș complectă studiile sale în canto.

Teatrul Național din București. Toți artiștii cari, indeplinind condițiunile de admitere prevēdute prin legea și regulamentul teatrelor, doresc a fi angajați la Teatrul Național pe stagiunea 1889—90, sânt invitați să-și depună cererile dlor de angajament în scris în cancelăria direcțiunei generale a teatrelor în tōte ȕilele de lucru, dela orele 11 a. m. până la orele 4 d. m., până la 9 iulie a. c. Direcțiunea generală a teatrelor publică licitațiune, în termen de 15 ȕile pentru darea în întreprindere a represintățiunilor de operă ce se vor da pe scena Teatrului Național în stagiunea viitoare. Comitetul teatral a discutat noul regulament privitor la trecerea artiștilor la pensiune. Artiștii cari au vērsta de 60 ani și artistele la vērsta de 55 ani vor fi tre-

cuți la pensiune, primind o sumă în raport cu timpul cât au servit și lefa ce primiau. Acea pensiune nu va fi mai mare de 2,500 lei pe an. Comitetul teatral a primit oferte privitoare la trupa de operă care va juca în stagiunea viitoare. Prima ofertă este făcută de dl Franchetti care făgăduiește că va aduce o trupă completă de operă italiană, făcând înse un contract pentru 3 ani și dând 2 beneficiuri în folosul teatrului național; a doua ofertă este a dlui Serghiadi care primește condițiunile comitetului teatral d'a da reprezentațiunii numai dela 15 octombrie, — la finele lui decembrie. Dl Serghiadi înse cere să facă un contract pe 3 ani, făgăduind că va reprezenta, prin altele, operele »Mefistofle«, »Pescatori di Perle« de Bizet, »Profetul« de Meyerbeer și »Lohengrin« de Wagner. Dsa oferă, pentru acest drept, teatrului național suma de 4000 lei și un beneficiu. A treia propunere este făcută de persoane din societate care cer să li se dea teatrul național pentru 6 luni spre a juca, de 4 ori pe săptămână, opere și operete. S'ar aduce din străinătate un tenor, un bariton și o prima donă. Era restul trupei s'ar compune din artiști români. Pentru această concesiune se oferă teatrului național suma de 8000 lei. Comitetul general al teatrelor intrunindu-se spre a studia aceste propuneri, a decis ca să se ceară mai înainte o garanție și o espunere mai completă de piesele ce se vor juca și anume ce artiști vor fi angajați.

✓ **O dramă de Carmen Sylva.** Martia viitoare, 6/18 iunie, va fi la Teatrul Comediei-Franceze din Paris o reprezentațiune extraordinară, dată pentru retragerea dlui Bodinier, secretarul general al aceluia teatru. Intre alte piese, se va juca pentru prima oră o dramă de regina României. Drama este intitulată »Au crépuscule«, are un act și va fi jucată de dnele Baretta și Dudley, societate ale Comediei-Franceze.

Dl G. Dima și corul seu a făcut la Rusalii o excursiune în părțile Brașovului. Luni seara a sosit cu 28 coriști la Brașov și a doua zi a cântat liturgia în biserica St. Nicolae din Scheiu. După mieznoapte au făcut excursiune la Stejăriș. Mercuri a dat o producțiune musicală în sala gimnasiului român, cu programul următor: I. a) »Zorirea«, cor de Z. Attenhoffer; b) »Intre piatra detunată«, cor de G. Dima. II. »Solia florilor«, cântec p. tenor cu acomp. de piano, de F. Schubert. III. »Cu adevărat deșertăciune«, cor de G. Dima. IV. a) »Noptea«, cor de F. Schubert și b) »In rosă roua stă«, cor de R. Schumann. V. »Pe aripi de cântare«, cântec p. tenor cu acomp. de piano de F. Mendelssohn-Bartholdy. VI. »De tine se bucură«, cor de G. Dima. VII. a) »Remai sănătoasă« și b) »Sermană frunză«, coruri de G. Dima. VIII. »Credința în primăveră«, cântec p. tenor cu acomp. de piano de F. Schubert. IX. a) »Despărțirea vânătorilor«, cor de F. Mendelssohn-Bartholdy și b) »Hai în horă«, cor de G. Dima.

✓ **Lăutarii români la espozitia din Paris,** comandați de Sava Pădurean și Dinic, la un banchet dat de curând au surprins pe toți cu musica lor. Invitații, scrie corespondentul »Românului«, fără voie, pironiau ochii și mintea la cele două tarafuri de lăutari. Au cântat începând Pădurean și urmând Dinic următoarele cântece: 1, Nunta țărănească. 2, Mia Cara. 3, Sërba din Pădure. 4, Noptea senină. 5, Ciocârlia (vivat Angheluși cu naiul lui nemuritor!) 6, Hora țărănească. 7, Valurile Dunărei. 8, Fetia dela munte. 9, Doina. 10, Alza. 11, Ca la ușa cortului. 12, Am un leu. 13, Brăulețu. 14, Sërba Ciolac. 15, Deșteptă-te, Române. 16, Sărta. Aplause frenetice din partea tuturor invitaților și din partea publicului care ascultă pe afară. Nici o notă falsă la naiștii din contră și la ei ca și la solo de violină executat când de Pădurean,

când de Dinic o vibrațiune, o siguranță, un colorit admirabil. Când s'au rostit toasturile, lăutarii au intonat Marselieza și imnul național român. Ambele au fost bisate. La orele 9 și jumătate banda lui Dinic s'a dus unde era angajată prin contract, adică la vicontesa de Saint-Martin (rue de l'Arcade) și a rămas numai Pădurean. S'au ridicat mesele și după plecarea miniștrilor au început fetele să jöce jocurile naționale, dirijate fiind de Ciurecu care, ca maestru de danț, îndeplinește a 99-a a sa funcțiune.

Ce e nou?

Hymen. Dl Al. Cuză, fiul fostului domnitor al României, s'a logodit cu dșora Moruzi. — Dl Petru P. Bariț, conducătorul tipografiei române din Orăștie, ș-a încredințat de soție pe domnișora Maria Bogorin din Sibiu.

Noul episcop de Caransebeș. Anunțăm cu bucurie, că șcirea publicată în nr. trecut s'a adevărit. Maj. Sa a aprobat alegerea arhimandritului și vicarului arhiepiscopesc Nicolae Popea de episcop al eparhiei Caransebeș. Autograful a apărut în nr. din 13 l. c. al diarului oficial din Budapesta.

Starea sănătății lui Eminescu merge din ce în ce mai reu. E în așa stare, că nu mai știe ce face, scrie și ăr scrie, spunând că sînt traduceri din Cicero. Drul Sutz, în căutarea căruia este, scrie »Românul«, nu dă nici o speranță de scăpare; din contră spune că e fatal, căci bóla se agravează mereu.

Biserica și școlă. Capitulum mitropolitan din Blăș a ales în locurile vacante de canonici pe domni: Gavril Pop, protopop al tractului Clus, și dr. Alesandru Grama, profesor de teologie și rector al internatului Vancean din Blăș. — În protopopiatul Giulei în Ardeal la 23 mai s'a ținut conferința învățăterescă, sub presiul protopopului Alesandru Lemeny. Invetătorul V. Vașan a cetit lucrarea sa »Influența școlei asupra portului național«, ăr Macicaș a ținut o prelegere practică. — În protopopiatul Ciceu-Cristur reuniunea filială a invetătorilor a ținut adunarea sa în comuna Chiuza la 27 mai, sub presiul protopopului Grigoriu Pușcariu. Cu asta ocașiune invetătorul A. Oprăa din Sita a cetit lucrarea sa intitulată »Educațiunea și superbia.« × Reuniunea invetătorilor din despărțământul Sibiu va țină adunarea sa generală în Sibiu la 9/ 21 iunie. — Despărțământul Brad al Reuniunii invetătorilor români gr. or. din districtul Zarand va țină adunarea sa generală în Brad la 10/22 și 11/23 iunie: invetătorii Virgil Pop, Romul Jurca, Dim. Risiga, N. Crăciun, Savu Stănilă, M. Huț, N. Simulescu vor țină prelegeri teoretice și practice

Reuniunea femeilor române selăgene va țină anul acesta adunarea sa generală în comuna Tresnea (Ördögkut.) Fiind că averea acestei Reuniuni abia a ajuns modesta sumă de trei mii florini, ăr susținerea școlei din cestiune pretinde un sacrificiu de peste 700 florini la an, e evident, că în susținerea acesteia este avisată la marinositatea și generositatea fiilor și fiicelor națiunei române. Deci cu ocașiunea adunării generale se va arangia și o tombolă, în favorul fondului Reuniunii. Comitetul arangiator al tombolei, în frunte cu presidenta dna Veronica Pop n. Labo și secretarul dl Valeriu Papiriu Pop, face apel cătră dōmnele și domnișorele române din apropiere și din depărtare, ca interesându-se de progresul și înaintarea culturală a conașionalilor ajunși în impregiurări grele, să binevoiescă a face posibilă realizarea acestui scop salutar prin contribuiri de tot soiul de obiecte pentru sorțire, precum portrete de-ale bărbaților bine meritați de națiune, cărți și manufacture, dar mai ales lucrări

de mână și țesături, în cari femeia română a dat probe de-o rară dexteritate, cari toate vor forma și o mică expozițiune pentru aceia, cari vor lua parte la adunarea generală. Obiectele sânt a se trimite la adresa dnei presidente, până la 15 iulie.

Asociațiunea transilvană. *Stipendii pentru fete.* Comitetul public concurs pentru 10 stipendii de câte 50 fl. pe anul școlar viitor, din suma de 500 fl. votată de institutul »Albina«, pentru acele copile de părinți săraci, care vor fi primite în internatul școlii de fete susținută de Asociațiune. Terminul concursului e 1 august. — *Despărțământul Făgăraș* va ține adunarea sa generală în Făgăraș la 5 iulie, sub presi-dial dlu vicar Basiliu Rățiu, secretar dl Nic. Cos-garia, actuar dl Iuliu Dan.

Șoiri ministeriale. *Ministru de interne* a fost numit contele Geza Teleki din Chior, deputat și questor la dietă. S'a născut la 1844 în Deș; a studiat gimnasiul la Baia-mare și la Oradea-mare, apoi a făcut cursul juridic, precum cela dela Academia economică din Hohenheim. Știe bine românește, are mulți prieteni între români, e curator primar al bisericii gr. c. române din satul Pribilești, unde are posesiune, ș-a întimpinat cu multă simpatie adunarea din Șomcuta a Societății pentru fond de teatru român. — *Secretar de stat* la ministerul de interne a fost numit deputatul Tibád, care s'a născut la 1843 în Odorheiu. — *La ministerul de justiție* al doile secretar de stat se va numi Felix Czorda, jude la Curia regescă.

Petreceri de veră. *Reuniunea sodalilor români din Cluș* a dat joi în 1/13 l. c. o petrecere de veră, în grădina Stadler, în favorul fondului seu. Cu asta ocaziune elevii de meserie susținuți de reuniune s'au produs cu declamări și li se împărțiră vestminte de veră. *Presidentul comitetului reuniunii* e dl B. S. Podoba, *secretar* dl Iacob Mureșan, *casar* dl Tului Roșescu. — *La Dray*, în comitatul Cluș, cu ocaziunea adunării învățătoresci, la 23 maiu, s'a ținut și o petrecere de veră, la preotul de acolo dl Simeon Pop, la care luară parte dnele Farago, Lemeny, Meseșian (în costum național), Petran, Miron, Bărbos și doarele Elena Petruca, Regina Chifa și Ana Forne. — *Reuniunea femeilor române selăgene* va arangia la 27 iunie n. o petrecere de veră în Șimleul Silvaniei, în favorul școlii sale de fete. *Presidentul comitetului arangiator* e dl A. Cosma, *secretar* dl I. P. Lazar. — *Studentii gimnasiului român din Brad* și elevii școlilor normale de acolo au arangiat la 13 l. c. un marial. — *La Dicio-St.-Martin* inteligența română a dat la 14 l. c. o petrecere de veră, în folosul bisericii gr. c. de acolo.

Un nou proces de presă. Procurorul regesc din Arad a intentat un proces de presă și dlu Virgil Miculescu din Secaș, pentru un articol publicat în ziarul »Luminatorul« din Timișoara. Pertractarea se va ține la 5/17 iulie la tribunalul cu jurați din Arad.

Societatea Tinerimea Română din București a ținut duminica trecută a XII aniversare a sa, cu care ocaziă s'au distribuit și premiile elevilor dela diferite școle primare din capitală cari s'au distins la concursurile ținute. Serbarea s'a început prin intonarea de către o musică militară a imnului național »Deșteptă-te române«, un cor de copii a cântat apoi într'un mod plăcut mai multe imnuri, vice-președintele dl P. S. Popovici a făcut darea de semă anuală, ap vorbit reprezentanții societății »Unirea« și a studenților în medicină ș-apoi dl St. Nanu țină o instructivă conferință despre »Limba maternă. S'au mai citit, de către secretarul Căpitănescu, mai multe adrese de felicitări. Cățiva elevi au recitat apoi poezii. A fost mult aplaudată cu deosebire eleva Florica Patrușiu

care a recitat anecdota populară »Cucul țiganului.« Dl profesor de univesitate Gogu, membru onorific al societății a ținut apoi o interesantă conferință în care ș-a espus vederile asupra educațiunii ce trebuie a se da cu deosebire în casa părintescă copilor. S'a procedat apoi la împărțirea premiilor.

Primiriile în școlile de cadeți. În anul viitor școlastic se vor primi câte o 100 de elevi în școlile de cadeți de infanterie din Viena, Budapesta și Praga, câte 50 de elevi în școlile din Karlstadt, Brünn, Cracovia, Sibiiu, Triest, Gratz, Pojon, Insbruck și Timișoara. La școlile de artilerie: în anul I 150, în al II 50; în școlile de pioneri: în anul I 50, în al II 25; în școlile de cavalerie: în anul I 50, în anul II 35 elevi.

Favoruri pentru voluntari. Minsitru unguress de culte și instrucțiune a dat o ordinațiune, în care țece, că înscrierea voluntarilor pe un an, cari cercețază univesitatea, politechnicul și academiile de drept, e valabilă și pentru timpul serviciului militar, așa că după terminarea acestuia nu li se cere a se înscrie din nou. Cei cari își fac serviciul militar înainte de începerea studiilor la școlile înalte, se pot înscrie, fără a trebui să amintescă și obiectele siingurite. Acesta se cere mai ales pentru stipendiști. Înscrierea se pôte face și prin cereri netimbrate, trimise prin poște. Înscrierile acestea se fac dela 1—8 octombre și tot în acest timp se dau și cererile pentru scuire de bani de colegii. Voluntarii, înscriși deja la una din școlile înalte, folosesc stipendiile și în timpul voluntariatului, decât au, ori pot chiar concură la stipendii. Voluntarii, cari sersesc și al doilea an, nu mai pot folosi stipendiile în acest al doilea an, dar le pot cere după terminarea serviciului militar, decât-ș continuă studiile. Stipendiștii, cari fac serviciul militar după terminarea studiilor, au dreptul a folosi stipendiul și în anul înteu de voluntariat, petiționând la ministerul instrucțiunii. Mediciniștilor, cari intră în serviciul militar la 1 aprilie, li se socoteșce semestrul întreg, dar nu și obiectele, care numai pentru un semestru sânt obligătore. Acei mediciniști, cari au făcut serviciul militar înainte de terminarea studiilor univesitare ori cu intreruperea lor, pot încă înainte de procurarea absolutoriului, în cursul semestrului al țecelea, să depună esamenele și rigurosul pregătitor, ori decât acestea le-au dat, să depună rigurosul practic.

Contra emancipării femeilor. O fasă remarcabilă în cestiunea emancipării femeilor este fără 'ndoielă apelul subscris de peste o sută dame engleze, în care acestea provocându-se la mințea sănătósă și la judecata femeilor engleze, se declară contra estinderii la femei a dreptului de alegere pentru parlament. Apelul între altele este subscris de Lady vęd. Stanley de Alderley, Lady Cavendish, ducesa de St. Albans, dna Goschen, dna Himpfrey Ward, d. R. Green, Lady Layard, dna Huxley, Alma-Tadema, Maten Arnold și dna Max Mülle. Apelul, ordinar pe paragrafe, încheiă cu următorele: »Nimic nu ne zace mai tare la inimă ca ridicarea stării și demnității femeesci. Toemai pentru că recunoscem enormele prestațiuni ale femeii pentru tot, ce este de interes general, sântem contra unei dispoziții, care pôte periclită prestațiunile acestea. Convinse sântem, că nișuinta de a fi înafară egale cu bărbații, este pentru femei nu numai o vanitate, din contra este demoralizator pentru ele. Acesta ne-ar face să judecăm fals demnitătea adăverată și deosebita misiune a femeii. Din-acesta s'ar nașce lupte personale și rivalități, pe când singura stăruință a bărbatului și femeii trebuie să consiste în promovarea activității caracteristice și a însușirilor bune ale fiecăruia spre o lucrare comună.

Din România. *Temelita unei școle comerciale* în București s'a depus duminică, în serbătorea Constantin și Elena, cu mare pompă, asistând regele și moștenitorul tronului; cu asta ocaziune regele a ținut și o cuvântare. — *Biserici române în Turcia* vor pute clădi de acuma înainte și românii, căci ministrul de externe al României a obținut dela Pörtă dreptul acesta. — *Di Ion Brătianu* va publică în curând un memoriu asupra guvernamentului seu în timpul celor 12 ani. Prin acest memoriu, se va apără regimul trecut de toate acuzațiunile ce i se aduc și va espune motivele cari au pricinuit retragerea sa dela cărmă.

Din secretele diarului „Times.” Cu ocazia debaterii procesului dintre »Times« și dl Parnell s'au dat pe față mai multe din tainele acestui mare diar englez. Astfel se știe că ași diarul fondat acum sunt 101 ani de John Walter I, este proprietatea mai mult decât a sută persoane, și John Walter IV care figurează ca proprietar, în realitate nu are decât a 32 parte din întreaga posesiă. Directorul diarului dă sēmă la fiecare jumătate de an despre situația lui »Times.« El are o lēfă de 1.000 de funți sterlingi pe an diarul; are un venit de cel puțin 5,000 funți. Dacă venitul ar fi mai puțin, atunci i se retrage și lui dela fiecare sută 20 de funți. Anul trecut venitul a fost înse de 280 mii funți și astfel lēfa directorului a fost mare de tot. Diarul »Times« deja înainte de acesta se scotiă în 100 mii esemplare. Primul redactor, actualmente Mr. Buckh are 5,000 funți lēfă pe an. Un articol de fond se plătește 10—12 funți. În casa diarului trebuie să fie totdeauna o rezervă de 55,000 funți.

Americanii la Paris. Un potop adevărat a început a se revărsa asupra Europei. Peste 100,000 de turiști din New-York s'au imbarcat pentru a veni în Europa și a luă parte la espositia din Paris. Vestita companie Cook nu mai știe ce să facă.

Necrolôge. *Dimitrie Moldovan*, consiliar aulic în pensiuine, care a avut un rol important în istoria noastră națională, a încetat din viață la Sibiu în 12 iunie, în etate de 78 ani. Il geleşce Iohana Moldovan născ. de Farkaș, ca soție; Ecaterina Drăgic născ. Moldovan; George Moldovan, notar cercual, frați; Iohana Bădilă născ. Moldovan, fiică; Ioane Bădilă, jude la tribunal, ginere. — *Andrei Fontanin Nestor*, fost director și profesor la liceul Matei-Basarab în București, a încetat din viață acolo la 10 iunie n. în etate de 75 ani.

Higienă.

Tratamentul migrenei prin sare comună. Dl Batom trece în revistă diferitele tratamente întrebunțate în contra migrenei. Fără a constată utilitatea nici unuia dintre ele, el presintă un nou remediu, care se recomandă prin aceea, că nu e periculos și fiind la îndemână ori-cui. Acest remediu este sarea de bucătărie. După cum Nothnagel i-a recunoscut în mod fortuit favorabilele ei efecte în accesele epileptice, tot așa și autorul, din întâmplare, a constatat, că acest corp opriă crizele de migrenă seu că le modifică în mod forte favorabil. Modul de a se servi este identic cu acela ce se întrebunțază pentru a preveni accesele de epilepsia. În momentul când cineva simte primele simptome ale migrenei, trebuie să ia o jumătate seu o întregă lingură de sare ordinară în natură și se bé în urmă puțină apă. În regulă generală se întâmplă, că accesul iminent avorteză, seu că cedeză forte iute, decât el s'a stabilit deja. Auto-

rul nu aduce decât 6 casuri, toate favorabile, în springinul medicamentului ce propune. Pentru el utilitatea clorurului de sodium, în aceste casuri, trebuie atribuită unei acțiuni reflexe.

Contra durerii de dinți. Un mijloc probat contra durerii de dinți este tinctura albastră de camille. Într'un pahar pentru vin se tornă pe jumătate apă și apoi se pun opt picături de tinctură. Din acesta se ia la fiecare sfert de oră din acest licvid pentru clătutul gurei; tot-odată se înmôie și o bucăciică de vată și se pune în ureche; la cealaltă ureche se pune vată uscată. Dacă măselele sunt găurite, se pune puțină vată înmuiată în tinctură unde măseua este găunosă seu se frēcă cu ea gingia dela măseua seu dintele care produce durerea.

Ghicitore numerică.

De Elena Cerchez.

7, 3, 6, 9, 3, 10	Un popor dispărut.
11, 2, 9, 3	Un trădător.
12, 5, 10, 2, 4, 1	Un descoperitor.
8, 11, 1, 15, 13, 11, 2	Un imperator Roman.
5, 7, 11, 9, 11, 2	Un poet Roman.
13, 5, 4, 1	O figură geometrică.
16, 3, 1, 18, 12, 13, 17	O familie domnitore.
2, 13, 3, 6, 2, 18	O planetă.
17, 15, 6, 15, 13, 3, 10	Un rang în armată.
5, 13, 15, 6, 5, 12	Un fluviu în America.

Terminul de deslegare e 30 iunie. Ca totdeauna și de asta-dată se va sortii o carte între deslegători.

Deslegarea ghicitorei de domino din nr. 5:

Gara	geru
rața	rege
țara	sare
rama masa	
mama	

Deslegare bună primirăm dela dōmnele și domnișorele Samfira B. Muntenescu, Ersilia Istin, Aurelia Cosma, Maria Juica, Ana Pop n. Lemeny, Ludovica Tarca, Amalia Crișan, Eufrosina Popescu și dela dnii Sever Selăgian, Nicolae V. Pop, Teodor C. Petruc. Premiul l'a dobândit dșōra Ersilia Istin în Mehala.

Poșta Redacțiunii.

Lugos. Într'unul din numerele viitoare.

Suvenirii de călătorie. Ne mirăm cum ai putut grămădi la olaltă atâtea vorbe goale. Trimite-ne mai bine traduceri din autori renumiți, căci lucrările originale nu pre corespund

Dlul A. G. Ne scrii, că schița „Îți fac voia“ publicată în curând de unul din diarele noastre, este o palagiatură. Se pōte. Dar adreseză-te la diarul respectiv!
Când doue înimi. Idei cunoscute de mult în formă mai reușită.

Călindarul săptămânei.

Dia sept.	Călindarul vechiu	Calind. nou	Sōrele
Dumin. tuturor	Sfinț. Ev. dela Mafeiu c. 10, gl 8, a inv. 1.	res.	ap.
Duminică	4 Par. Mitrofan	16 Iustina	4 27 59
Luni	5 Mart. Dorotheiu	17 Rainer	4 28 59
Marți	6 Par. Visarion	18 Leontina	4 28 0
Mercuri	7 Mart. Teodct	19 Gervasi	4 28 0
Joi	8 Mart. Teod. Strat.	20 (†) <i>Joi verde</i>	4 28 1
Vineri	9 Archiep. Chiril	21 Aloisiu	4 28 1
Sămbătă	10 Par. Timotei	22 Agatius	4 28 1

Proprietar, redactor respunșător și editor: **IOSIF VULCAN.**

Cu tipariul lui Otto Hūgel în Oradea-mare.